

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-łm. 10 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 5 marca 1927.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Przedmiot: usuwanie padliny i mięsa niezdatnego do spożycia na powiat kościański.

Zużytkowanie i nieszkodliwe usuwanie wszelkiej padliny ze zwierząt, co do której istnieje obowiązek donoszenia, jest w powiecie kościańskim uregulowane w myśl §§ 1 i 4 ustawy państw. o usuwaniu padliny z dnia 17. VI. 1911 (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 248) i w myśl § 4 przepisów wykonawczych z 1. 5. 1912. (Dz. Min. Roln. str. 777) przez powiatowe rozporządzenie policyjne w wyżej podanym przedmiocie z dnia 2. VIII. 1926 roku — l. dz. 3694/26 — 4 — ogłoszone w Orędowniku Urzędowym na powiat kościański № 38 z dnia 9. X. 1926 r.

Odwożenie i użytkowanie padliny jest właściwielem Termodemicznej Przetworni Padliny w Kościanie p. L. W. Wiśniewskiemu kontraktowo przekazane. (Adres telegraficzny: Padlina-Kościan. Telefon № 76.)

W ostatnim czasie stwierdzono ponownie wypadki, że właściciele padlin takową wbrew przepisom §§ 1 i 2 wyżej wymienionego rozporządzenia policyjnego u siebie zakopali. Również zachodziły wypadki przekazywania padliny, której skóra lub sierść itd. były przez właściciela uszkodzone lub nawet całkowicie zdjęte. Takie postępowanie jest niezgodne z przepisami § 3 rozporządzenia, który opiewa, że padlinę należy przekazywać wraz z skórą itd. do przetworni. Poza to § 4 kontraktu najwyraźniej przepisuje, że właściciel przetworni tylko wtedy zobowiązany jest do wypłacenia przewidzianego odszkodowania, jeżeli padlina przekazana zostanie wraz z nieuszkodzoną skórą.

Przypominam również, że wszystkie zwierzęta, a mianowicie: konie, osły, muły, osłomuły, bydło rogate, świny, owce i kozy, zabite jakoteż dobyte i ubite na rzeź, które okażą się przy oględzinach jako niezdatne do spożycia, należy uważać na równi z zwierzętami padlami.

Zalecam ściśle przestrzeganie wyżej wymienionych przepisów i zaznaczam, że przeciwko opornym bezwzględnie będą stosowane kary przewidziane w § 7 rozporządzenia.

Panom sołtysom polecam, aby od czasu do czasu publikowali powyższe przepisy i dopilnowali stosowanie się do takowych. Niestosujących się należy bezwzględnie zameldować w Komisarjacie obwodowym.

Posterunkom P. P. nakazuję, aby nadal ściśle kontrolowali stosowanie się do powyższych przepisów i każdy stwierdzony wypadek wykroczenia podawali miejscowym władzom policyjnym do ukarania.

Kościan, dnia 2 marca 1927.

S t a r o s t a :

Narajewski.

L. dz. 1366/27 — 4. —

Na wniosek Zgromadzenia Sióstr Służebniczek N. M. P. w Krzywiniu powiat Kościan z dnia 20. 12. 1926 r. zezwalam niniejszem na zbieranie składek pieniężnych na cele powyższego Zakładu na obszarze powiatu śremskiego, gostyńskiego i grodzkiego w czasie od 1. 3. 27. do 30. 7. 1927 r.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w niniejsze pozwolenie względnie uwierzytelniony odpis tegoż, w legitymacje osobiste z fotografią i upoważnienie powyższego zakładu oraz w listy składkowe z stronami ponumerowanymi i poświadczonymi przez władze policyjne.

W czternaście dni po ukończeniu kwesty, przedłożyć należy p. Staroście w Kościanie szczegółowe sprawozdanie co do kwot i plan ich zużycia.

Poznań, dnia 15 lutego 1927 r.

Z a W o j e w o d ę :

(—) Głuk,

Naczelnik Wydziału Bezp. Publicznego.

L. dz. 4368/27. — II. —

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 26 lutego 1927 r.

S t a r o s t a :

Narajewski.

L. dz. 1253/27 — 2. —

Panom Sołtysom gmin wiejskich podaję do wiadomości, że na zasadzie ustępu 4 art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94 poz. 747) o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z wpływów dla Powiatowego Związku Komunalnego podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji, przypadają dla poszczególnych gmin wiejskich dalsze następujące kwoty za czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. obliczone w myśl art. 10 ustęp 4 wyżej powołanej ustawy według stosunku liczby mieszkańców gmin wiejskich, do liczby mieszkańców powiatu z wyłączeniem gmin miejskich.

	zł
1. Bieczyny	13,70.
2. Bielewko	65,05.
3. Bielewo	71,05.
4. Bieżyn	122,60.
5. Bonikowo	31,85.
6. Borowo	46,32.
7. Borówko Nowe	14,50.
8. Cichowo	43,62.
9. Czarkowo	82,60.
10. Dalabuszki Nowe	17,95.
11. Dalewo	102,30.
12. Darnowo	27,80.
13. Donatowo	84,55.
14. Drożdżyce	41,88.
15. Gierłachowo	72,18.
16. Głuchowo	30,30.
17. Gołębin Nowy	46,35.
18. Gorzyce	21,62.
19. Gorzyczki	28,00.
20. Górka	14,70.
21. Granówko	56,36.
22. Gryżyna	53,07.
23. Gurostwo	5,05.
24. Januszewo	37,44.
25. Jarogniewice	50,18.
26. Jasień	26,45.
27. Jerka	70,85.
28. Jurkowo	56,16.
29. Katarzynin	21,05.
30. Kawczyn	43,45.
31. Kąty Maciejewo	119,85.
32. Kiełczewo	202,45.
33. Kobylniki	23,16.
34. Kokorzyn	47,28.
35. Konojad	103,06.
36. Kopaszewo	37,25.
37. Krzan	38,05.
38. Kurowo	24,70.
39. Kurzagóra Nowa	58,86.
40. Lubiń	96,89.
41. Lubosz Nowy	77,58.
42. Lubosz Stary	90,32.
43. Łagiewniki	44,00.
44. Łagowo	95,34.
45. Łuszkowo	77,97.
46. Maksymiljanowo	49,45.
47. Miąskowo	31,27.
48. Mikoszek	33,00.
49. Mościszki	37,25.
50. Naclaw	80,67.
51. Nowydwór	58,48.
52. Oborzyska Nowe	43,42.
53. Osowo Nowe	30,10.

	zł
54. Piechanin	55,20.
55. Piotrkowice	13,12.
56. Piotrowo	34,00.
57. Ponin	22,40.
58. Racot	74,88.
59. Rąbin	73,15.
60. Rogaczewo Wielkie	17,95.
61. Sepienko	15,25.
62. Sierakowo	80,87.
63. Sierniki	24,12.
64. Słonin	71,55.
65. Spytkówki	28,00.
66. Srocko Wielkie	42,65.
67. Stankowo	54,45.
68. Stężyca	27,25.
69. Świniec	76,85.
70. Tarnowo Nowe	19,50.
71. Teklimyśl	12,75.
72. Turew	101,55.
73. Wieszkowo	50,95.
74. Witkówki	37,65.
75. Wławie	38,60.
76. Wyrzeka	99,20.
77. Wyskoć	52,88.
78. Zadory	33,58.
79. Zbęchy	81,85.
80. Zgliniec	44,58.
81. Ziemnice	24,55.
82. Ziemnice Nowe	46,55.
83. Żelazno	104,80.

Kościan, dnia 25 lutego 1927.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

S t a r o s t a :

Narajewski.

L. dz. 1714/27 W. P.

Nawiązując do pisma Zarządu Towarzystwa Czytelni Ludowych w Poznaniu z dnia 28 stycznia 1927 r. — l. dz. 1330/27 — komunikuję, że zgodnie z reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17 stycznia 1927 r. № IV. A. P. 18261/26 — zezwalam na urządzenie kwesty publicznej w miastach i powiatach na całym obszarze Województwa Poznańskiego w czasie od 3 do 9 maja 1927 r. po ulicach i lokalach publicznych.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w legitymacje imienne Towarzystwa C. L., w legitymacje osobiste z fotografią oraz w puszki opieczetowane.

W miesiąc po ukończeniu zbiórki, należy przedłożyć Miejskiemu Urzędowi Policijnemu sprawozdanie z wyniku zbiórki.

Poznań, dnia 15 lutego 1927 r.

Z a W o j e w o d ę :

(—) Gluk,

Naczelnik Wydziału Bezp. Publicznego.

L. dz. 3767/27 — 2. —

Powyższe podaję do publicznej wiadomości i wzywam równocześnie podległe mi władze, aby w przeprowadzaniu kwesty nie czyniły przeszkód

osobom wydelegowanym w celach kwestarskich o ile stosować się będą do wymienionych w piśmie powyższem przepisów.

Z uwagi na wysoce patriotyczny cel tej akcji, polecam udzielać Towarzystwu Czytelni Ludowych względnie Miejscowym Komitetom jak najszerzego poparcia. —

Kościan, dnia 22 lutego 1927 r.

S t a r o s t a :

Narajewski.

L. dz. 1174/27 — 4. —

Na pismo Komitetu IV. Dnia Katolickiego w miejscu — Aleje Marcinkowskiego 22. II. ptr. z dnia 10-go bm. — l. dz. 2/27 — zezwalam niniejszem na urządzenie kwesty publicznej na cele powyższego Komitetu w dniu 30-go października 1927 roku po ulicach, placach i w lokalach publicznych miasta Poznania oraz w wszystkich miastach i na wsiach Województwa Poznańskiego.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w odpowiednie upoważnienia powyższego Komitetu, w legitymacje osobiste z fotografią oraz w puszki opieczętowane i skonstruowane w ten sposób, aby osoba niepowołana nie mogła puszek otworzyć bez naruszenia pieczęci.

W czternaście dni po ukończeniu kwesty należy przedłożyć Miejskiemu Urzędowi Policijnemu w miejscu szczegółowe sprawozdanie ze zebranych kwot oraz plan ich użycia.

Dekret tutejszy z dnia 3 lutego 1927 roku — l. dz. 1372/27 — II. — unieważniam. —

Poznań, dnia 22 lutego 1927.

Z a W o j e w o d ę :

(—) Gluk,

Naczelnik Wydziału Bezp. Publicznego.

L. dz. 4173/27 — II. —

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Równocześnie nadmieniam, że w ustępie ostatnim powyższego rozporządzenia omawiany dekret obwieszczony jest w tutejszym Orędowniku Urzędowym № 8/27.

Kościan, dnia 2 marca 1927.

S t a r o s t a :

Narajewski.

L. dz. 1422/27 — 4. —

Ogłoszenie

o sprzedaży spirytusu skażonego.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 4 stycznia 1927 r. l. 20980/26 D. A. M. wprowadza się z dniem 1 kwietnia 1927 r. na obszarze Województwa Poznańskiego kartkową sprzedaż spirytusu skażonego używanego do opalania, oświetlania i innych celów technicznych. Osoby pragnące nabywać ten spirytus w sprzedaży detalicznej, powinny zgłosić się w najbliższym Oddziale Kontroli Skarbowej, gdzie za zwrotem kosztów druku otrzymają stosowne pozwolenia, uprawniające je do nabywania spirytusu.

Spirytus skażony ogólnym środkiem skażającym może być nabywany w detalicznej sprzedaży tylko przez osoby, posiadające pozwolenie na prawo nabycia tego spirytusu, przeznaczzonego do użytku domowego, t. zn. do oświetlania i ogrzewania.

Pozwolenia z talonami na prawo nabycia spirytusu w oznaczonych na talonie ilościach wydają Oddziały Kontroli Skarbowej. Za powyższe pozwolenia pobiera się koszty druku, natomiast opłacie stempelowej pozwolenia te nie podlegają i wydawane są na podstawie ustnych zgłoszeń.

Prawo otrzymania pozwolenia przysługuje wszystkim, którzy udowodnią, że używają spirytusu skażonego do wyżej wymienionych celów. Wszelkie wątpliwości w tym przedmiocie rozstrzyga Inspektor Kontroli Skarbowej. Zabrania się wydawania pozwoleń małoletnim.

Pozwolenia na prawo nabywania spirytusu skażonego zaopatrzone w talony na 1 litr (po 2 talony po pół litra) na każdy oznaczony miesiąc, a także książki talonowe na pobór denaturatu w nieokreślonym terminie, ważne są tylko w rejonie tego powiatu, gdzie petent stale zamieszkuje, co oznacza się na pozwoleniu i na okładce talonowej książeczki.

Osoby mające potrzebę większej ilości spirytusu skażonego niż 1 litr na miesiąc, winny złożyć umotywowane podanie do Inspektora Kontroli Skarbowej, który może wydać petentowi talonową książeczkę na taką ilość spirytusu skażonego, jaka w rzeczywistości jest potrzebna na 1 rok, ilość ta jednak nie może przekroczyć 50 litrów. Książeczki talonowe zawierają talony z oznaczeniem tylko ilości spirytusu, która może być pobrana na każdy talon bez określenia terminu. Książeczki i pozwolenia na prawo nabywania spirytusu skażonego mogą być wydane **tylko osobom, co do których jest bezwzględna pewność, że denaturat będzie przez nie używany na cele dozwolone.**

Przedsiębiorstwa i instytucje, zużywające spirytusu skażonego w ilościach ponad 50 litrów rocznie, uzyskują uprawnienia na pobór spirytusu od Urzędów Skarbowych, Akcyz i Monopolów Państwowych. W tych wypadkach urząd wyznaczy miejsce poboru.

Nikt nie ma prawa posiadać więcej jak jedno pozwolenie (jedną talonową książeczkę) na jedno gospodarstwo (rodzinę) na prawo kupna denaturatu. Pozwolenie to jest imienne i nie może być odstąpione innej osobie.

Powyższe przepisy nie odnoszą się do miast Poznania i Bydgoszczy oraz Inowrocławia jako miejscowości kuracyjnej. W miastach tych wolno sprzedawać bez pozwolenia jednorazowo i w jedne ręce nie więcej niż 2 litry. — Osoby mające potrzebę większych ilości spirytusu skażonego, winny uzyskać talonowe książeczki lub specjalne pozwolenia w myśl postanowień odnoszących się do innych miejscowości.

Równocześnie zwraca się uwagę publiczności, że obecnie sprzedawany spirytus skażony zawiera dużą dawkę środków skażających, działających w wysokim stopniu trująco. Według postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 stycznia 1926 Dz. U. R. P. № 24 poz. 143 zakazane jest:

- wydzielać spirytus z ogólnej masy skażonego spirytusu;
- wydzielać całkowicie lub częściowo ze skażonego spirytusu środek skażający, lub dodawać do skażonego spirytusu środki mogące zmniejszyć działanie środka skażającego pod względem smaku albo zapachu;
- ułatwić innym osobom całkowite lub częściowe odkazanie spirytusu;
- używać lub ułatwiać innym osobom używanie spirytusu skażonego całkowicie lub częściowo zwolnionego od opłaty monopolowej na inne cele niż na te, na jakie został przeznaczony;
- odstępować książki talonowe innym osobom.

Niestosowanie się do powyższych zarządzeń będzie karane według przepisów Ustawy Karnej Skarbowej tudzież utratą pozwolenia na pobór spirytusu skażonego.

Wszelkie druki

wykonuje starannie po cenach przystępnych

Drukarnia Spółkowa w Kościanie.

Wszelkie prawa zastrzeżone
Wydawnictwo Literackie
Warszawa 1938

Wszelkie prawa zastrzeżone
Wydawnictwo Literackie
Warszawa 1938

Wszelkie prawa zastrzeżone
Wydawnictwo Literackie
Warszawa 1938

Wszelkie prawa zastrzeżone
Wydawnictwo Literackie
Warszawa 1938

Wszelkie prawa zastrzeżone
Wydawnictwo Literackie
Warszawa 1938

Wszelkie prawa zastrzeżone
Wydawnictwo Literackie
Warszawa 1938